

N:o 7.

Af herr **L. Pålsson** i Hemmesdynge, om ändring i § 22 af kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Då det börjar mer och mer blifva en allmän åsigt bland svenska folket, att det personliga människovärdet, dugligheten och redbarheten, särskildt med afseende på kommunala förtroendeuppdrag, icke kan bedömas eller uppskattas efter samma grunder som beskattningsföremål i allmänhet, som ega ett visst penningvärde, så börjar också på samma gång den meningen mera oförbehållsamt uttalas och göra sig gällande, att det är orättvist att verkställa val till kommunala befattningar efter ett sådant röstvärde, som hvilar på grund af fyrktalsinrättningen.

Då det icke kan bestridas, att det är mera öfverensstämmande med rättvisa och billighet, då den ene röstegande medlemmen inom en kommun är lika valbar till särskilda kommunala befattningar som den andre, och de hafva vid utöfningen af sin anförtrodda befattning lika ansvar sig ålagdt, oberoende af deras större eller mindre fyrktal, de också på samma gång borde hafva lika valrätt; därför vill jag vördsammast anhålla,

att Riksdagen ville besluta en sådan ändring af § 22 i Kongl. Maj:ts nådiga förordning om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, att denna § får följande förändrade lydelse:

§ 22. Val skall, der så äskas, förrättas med slutna sedlar. Hvarje röstegande tillkommer en röst. Mellan lika röstetal skiljer lotten.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 18 januari 1889.

Lars Pålsson.